

ÚMLUVA

o mezinárodním vymáhání výživného na děti a dalších druhů vyživovacích povinností vyplývajících z rodinných vztahů

(ze dne 23. listopadu 2007)

SIGNATÁŘSKÉ STÁTY TÉTO ÚMLUVY,

PŘEJÍCE SI zlepšit spolupráci mezi jednotlivými státy při mezinárodním vymáhání výživného na děti a dalších druhů vyživovacích povinností vyplývajících z rodinných vztahů,

VĚDOMY SI potřeby postupů, které přinášejí výsledky, jsou dostupné, rychlé, účinné, hospodárné, citlivé a spravedlivé,

PŘEJÍCE SI rozvíjet osvědčené prvky stávajících Haagských úmluv a jiných mezinárodních nástrojů, zejména Úmluvy OSN o vymáhání výživného v cizině ze dne 20. června 1956,

USILUJÍCE O využití pokroku v oblasti technologií a vytvoření flexibilního systému schopného se dále vyvíjet s tím, jak se mění potřeby a jak další technologický pokrok vytváří nové příležitosti,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že v souladu s články 3 a 27 Úmluvy OSN o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989:

- zájem dítěte musí být předním hlediskem při jakékoli činnosti týkající se dětí,
- každé dítě má právo na životní úroveň nezbytnou pro jeho tělesný, duševní, duchovní, mravní a sociální rozvoj,
- prvořadou povinností rodiče/rodičů či jiných osob, které se o dítě starají, je zabezpečit podle svých schopností a finančních možností životní podmínky nezbytné pro rozvoj dítěte a
- státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, by měly přijmout veškerá vhodná opatření, včetně uzavírání mezinárodních dohod, aby zajistily vymáhání vyživovacích povinností k dítěti od rodiče nebo rodičů či jiných odpovědných osob, zejména pokud tyto osoby žijí v jiném státě než dítě,

SE ROZHODLY UZAVŘÍT TUTO ÚMLUVU A DOHODLY SE NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

KAPITOLA I

Článek 2

CÍL, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Oblast působnosti

Článek 1

1. Tato úmluva se použije na:

Cíl

Cílem této úmluvy je zajistit účinné mezinárodní vymáhání výživného na děti a dalších druhů vyživovacích povinností vyplývajících z rodinných vztahů, zejména:

- a) vytvořením komplexního systému spolupráce mezi orgány smluvních států;
 - b) umožněním podávat návrhy na vydání rozhodnutí o výživném;
 - c) zajištěním uznávání a výkonu rozhodnutí o výživném a
 - d) vyžadováním účinných opatření k rychlému výkonu rozhodnutí o výživném.
- a) vyživovací povinnosti vyplývající ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let;
 - b) uznání a výkon nebo na výkon rozhodnutí o výživném mezi manželi či bývalými manželi, pokud je návrh podán společně s nárokem podle písmene a) a
 - c) s výjimkou kapitol II a III, vyživovací povinnost mezi manželi či bývalými manželi.
2. V souladu s článkem 62 si každý smluvní stát může vyhradit právo omezit působnost této úmluvy podle odst. 1 písm. a) na osoby, které nedosáhly věku 18 let. Smluvní stát, jenž tuto výhradu učiní, není oprávněn požadovat použití této úmluvy na osoby, které jsou z důvodu věku touto výhradou z jejího použití vyloučené.

3. Smluvní stát může v souladu s článkem 63 prohlásit, že rozšíří působnost úmluvy nebo její části na každou vyživovací povinnost vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství či švagrovství, zejména pokud jde o vyživovací povinnosti ke zranitelným osobám. Z tohoto prohlášení vyplývají závazky mezi dvěma smluvními státy pouze tehdy, pokud se jejich prohlášení týkají stejných vyživovacích povinností a částí úmluvy.

4. Ustanovení této úmluvy se použijí na děti bez ohledu na rodinný stav rodičů.

Článek 3

Definice

Pro účely této úmluvy se rozumí:

- a) „oprávněným“ fyzická osoba, která má nebo uplatňuje nárok na výživné;
- b) „povinným“ fyzická osoba, která má vyživovací povinnost nebo vůči níž byl uplatněn nárok na výživné;
- c) „právní pomocí“ pomoc nezbytná k tomu, aby se navrhovatelé mohli seznámit se svými právy a uplatňovat je a aby bylo zaručeno, že jejich návrhy budou v dožádaném státě zcela a účinně vyřizovány. Prostředky pro poskytování této pomoci mohou podle potřeby zahrnovat právní poradenství, právní pomoc při podání návrhu u příslušného orgánu, právní zastoupení a osvobození od nákladů řízení;
- d) „písemnou dohodou“ dohoda zaznamenaná prostřednictvím jakéhokoli média zpřístupňujícího informace tak, aby byly využitelné pro další potřebu;
- e) „dohodou o výživném“ písemná dohoda týkající se placení výživného, která
 - i) byla vydána či registrována příslušným orgánem jako veřejná listina, nebo
 - ii) byla ověřena či registrována příslušným orgánem nebo u něj uzavřena či podánaa může být přezkoumána a změněna příslušným orgánem;
- f) „zranitelnou osobou“ osoba, která se z důvodu postižení nebo omezení svých schopností není schopna sama o sebe postarat.

KAPITOLA II

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 4

Určení ústředních orgánů

1. Smluvní stát určí ústřední orgán pro plnění povinností, které tomuto orgánu ukládá tato úmluva.

2. Federativní státy, státy s více než jedním právním řádem nebo státy s autonomními územními celky mohou určit více než jeden ústřední orgán a upřesnit jejich místní nebo osobní působnost. Stát, který určí více než jeden ústřední orgán, určí jeden ústřední orgán, kterému budou zasílána veškerá sdělení k předání příslušnému ústřednímu orgánu v tomto státě.

3. Určení ústředního orgánu nebo ústředních orgánů, jejich kontaktní údaje a případně jejich působnost podle odstavce 2 sdělí smluvní stát Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého při uložení ratifikační listiny či listiny o přistoupení nebo při oznámení prohlášení v souladu s článkem 61. Smluvní státy o změnách neprodleně uvědomí Stálý výbor.

Článek 5

Obecné činnosti ústředních orgánů

Ústřední orgány:

- a) spolupracují navzájem a podporují spolupráci mezi příslušnými orgány ve svých státech za účelem dosažení cílů této úmluvy;
- b) usilují s největší možnou péčí o vyřešení obtíží, které mohou vzniknout při uplatňování této úmluvy.

Článek 6

Zvláštní činnosti ústředních orgánů

1. Ústřední orgány poskytují pomoc v souvislosti s návrhy podle kapitoly III. Zejména:

- a) předávají a přijímají tyto návrhy;
- b) zahajují nebo usnadňují zahájení řízení o těchto návrzích.

2. V souvislosti s těmito návrhy přijmou všechna vhodná opatření pro:

- a) poskytnutí nebo usnadnění poskytnutí právní pomoci, pokud to okolnosti vyžadují;
- b) pomoc při zjišťování místa, kde se zdržuje povinný nebo oprávněný;
- c) pomoc při získávání relevantních informací o příjmech, a pokud je to nezbytné, o dalších finančních poměrech povinného nebo oprávněného, včetně umístění majetku;
- d) podporu smírného řešení s cílem dosáhnout dobrovolného placení výživného, pokud je to vhodné, za použití mediace, conciliace nebo obdobných prostředků;
- e) usnadnění průběžného výkonu rozhodnutí o výživném včetně nedoplatků;
- f) usnadnění získávání a rychlého převodu plateb výživného;

- g) usnadnění získávání listinných nebo jiných důkazních prostředků;
- h) poskytování pomoci při určení rodičovství, je-li to nezbytné pro vymáhání výživného;
- i) zahájení nebo usnadnění zahájení řízení za účelem přijetí nezbytných předběžných opatření, jež jsou omezena na příslušné území a jejichž účelem je zajistit účinek podaných návrhů ve věcech výživného;
- j) usnadnění doručování písemností.

3. Činnosti ústředního orgánu podle tohoto článku mohou v rozsahu stanoveném právem jeho státu vykonávat subjekty veřejné správy nebo jiné subjekty podléhající dohledu příslušných orgánů tohoto státu. Určení těchto subjektů veřejné správy nebo jiných subjektů, jejich kontaktní údaje a jejich působnost sdělí smluvní stát Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého. Smluvní státy o změnách neprodleně uvědomí Stálý výbor.

4. Tento článek ani článek 7 nelze v žádném případě vykládat jako uložení povinnosti ústřednímu orgánu vykonávat pravomoci, které může podle práva dožádaného státu vykonávat pouze soud.

Článek 7

Žádosti o zvláštní opatření

1. Ústřední orgán může podat jinému ústřednímu orgánu odůvodněnou žádost, aby přijal vhodná zvláštní opatření podle čl. 6 odst. 2 písm. b), c), g), h), i) a j), pokud nebyl podán návrh podle článku 10. Dožádaný ústřední orgán tato vhodná opatření přijme, pokud se domnívá, že jsou nezbytná pro pomoc případnému navrhovateli při podávání návrhu podle článku 10 nebo při rozhodování, zda má být takový návrh podán.

2. Ústřední orgán může rovněž na žádost jiného ústředního orgánu přijmout zvláštní opatření ve věci s mezinárodním prvkem týkající se vymáhání výživného, která se projednává v dožadujícím státě.

Článek 8

Náklady ústředního orgánu

1. Každý ústřední orgán nese své vlastní náklady plynoucí z uplatňování této úmluvy.

2. Ústřední orgány nesmějí navrhovateli uložit žádný poplatek za poskytnutí služeb podle této úmluvy, s výjimkou úhrady mimořádných nákladů vyplývajících ze žádosti o zvláštní opatření podle článku 7.

3. Dožádaný ústřední orgán nesmí vyžadovat úhradu mimořádných nákladů podle odstavce 2 bez předchozího souhlasu navrhovatele s poskytnutím uvedených služeb za danou cenu.

KAPITOLA III

NÁVRHY PODANÉ PROSTŘEDNICTVÍM ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Článek 9

Návrh podaný prostřednictvím ústředních orgánů

Návrh podle této kapitoly lze podat prostřednictvím ústředního orgánu smluvního státu, v němž má navrhovatel místo pobytu, ústřednímu orgánu dožádaného státu. Pro účely tohoto ustanovení není pouhá přítomnost považována za místo pobytu.

Článek 10

Přípustné návrhy

1. Oprávněnému, který vymáhá výživné podle této úmluvy, jsou v dožadujícím státě k dispozici tyto kategorie návrhů:

- a) návrh na uznání nebo uznání a výkon rozhodnutí;
- b) návrh na výkon rozhodnutí vydaného nebo uznaného v dožádaném státě;
- c) návrh na vydání rozhodnutí v dožádaném státě, pokud tam dosud nebylo žádné rozhodnutí vydáno ani uznáno, včetně návrhu na určení rodičovství, je-li zapotřebí;
- d) návrh na vydání rozhodnutí v dožádaném státě, pokud uznání a výkon rozhodnutí nejsou možné nebo jsou odmítnuty pro nesplnění podmínek pro uznání a výkon podle článku 20 nebo z důvodů uvedených v čl. 22 písm. b) nebo e);
- e) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v dožádaném státě;
- f) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v jiném státě, než je dožádaný stát.

2. Povinnému, proti němuž existuje rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností, jsou v dožadujícím státě k dispozici tyto kategorie návrhů:

- a) návrh na uznání rozhodnutí nebo na zahájení obdobného řízení vedoucího k odložení nebo omezení výkonu dřívějšího rozhodnutí v dožádaném státě;
- b) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v dožádaném státě;
- c) návrh na změnu rozhodnutí vydaného v jiném státě, než je dožádaný stát.

3. Nestanoví-li tato úmluva jinak, probíhá řízení o návrzích uvedených v odstavcích 1 a 2 podle práva dožádaného státu a na návrhy uvedené v odst. 1 písm. c) až f) a v odst. 2 písm. b) a c) se použijí pravidla pro určení příslušnosti platná v dožádaném státě.

Článek 11

Obsah návrhu

1. Všechny návrhy podle článku 10 musí obsahovat alespoň:

- a) určení druhu návrhu nebo návrhů;

- b) jméno a kontaktní údaje navrhovatele včetně jeho adresy a data narození;
- c) jméno odpůrce, a pokud jsou známy, jeho adresu a datum narození;
- d) jména a data narození osob, pro něž se výživné žádá;
- e) důvody, o něž se návrh opírá;
- f) pokud návrh podává oprávněný, informaci o tom, kam je třeba zaslat nebo elektronicky převést platbu výživného;
- g) kromě návrhu podaného podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) veškeré informace nebo dokumenty stanovené v prohlášení podle článku 63 dožádaným státem;
- h) jméno osoby nebo název odboru ústředního orgánu dožadujícího státu, který je příslušný pro vyřízení návrhu, a jejich kontaktní údaje.

2. Podle potřeby, a pokud jsou známy, obsahuje návrh dále tyto informace:

- a) informace o majetkových poměrech oprávněného;
- b) informace o majetkových poměrech povinného, včetně jména či názvu a adresy zaměstnavatele povinného a druhu a umístění majetku povinného;
- c) jakékoli další informace, které mohou napomoci při zjišťování místa, kde se odpůrce zdržuje.

3. K návrhu se přiloží nezbytné podpůrné informace nebo písemnosti včetně dokumentů týkajících se nároku navrhovatele na bezplatnou právní pomoc. V případě návrhů podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 2 písm. a) se k návrhu přiloží pouze dokumenty uvedené v článku 25.

4. Návrh podle článku 10 lze podat na formuláři doporučeném a zveřejněném Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého.

Článek 12

Předávání, přijímání a vyřizování návrhů a případů prostřednictvím ústředních orgánů

1. Ústřední orgán dožadujícího státu pomáhá navrhovateli při zajištění toho, aby k návrhu byly přiloženy veškeré informace a dokumenty, o kterých ví, že jsou nezbytné k posouzení návrhu.

2. Je-li ústřední orgán dožadujícího státu přesvědčen, že návrh splňuje požadavky této úmluvy, předá návrh jménem navrhovatele a s jeho souhlasem ústřednímu orgánu dožádaného státu. K návrhu se přiloží předávací formulář, jehož vzor je obsažen v příloze 1. Na žádost ústředního orgánu dožádaného státu předloží ústřední orgán dožadujícího státu úplnou kopii jakéhokoli dokumentu uvedeného v čl. 16 odst. 3, čl. 25 odst. 1 písm. a), b) a d) a odst. 3 písm. b) a v čl. 30 odst. 3 ověřenou příslušným orgánem ve státě původu.

3. Dožádaný ústřední orgán ve lhůtě šesti týdnů ode dne přijetí návrhu potvrdí přijetí prostřednictvím formuláře, jehož

vzor je obsažen v příloze 2, a informuje ústřední orgán dožadujícího státu o prvních krocích, které byly nebo budou podniknuty za účelem vyřízení návrhu, a může požádat o další nezbytné písemnosti a informace. Dožádaný ústřední orgán sdělí dožadujícímu ústřednímu orgánu ve stejné lhůtě šesti týdnů jméno osoby nebo název odboru pověřeného odpovídáním na dotazy na stav vyřizování návrhu.

4. Ve lhůtě tří měsíců ode dne vydání potvrzení o přijetí uvědomí dožádaný ústřední orgán dožadující ústřední orgán o stavu vyřizování návrhu.

5. Dožadující a dožádaný ústřední orgán se navzájem informují:

a) o osobě nebo odboru příslušném pro konkrétní případ;

b) o vývoji případu,

a včas odpovídají na žádosti o informace.

6. Ústřední orgány vyřizují případ tak rychle, jak je to možné s ohledem na jeho náležité posouzení.

7. Ústřední orgány používají nejrychlejší a nejúčinnější způsoby komunikace, které mají k dispozici.

8. Dožádaný ústřední orgán může odmítnout vyřídit návrh pouze, pokud je zřejmé, že nejsou splněny požadavky této úmluvy. V takovém případě ústřední orgán neprodleně informuje dožadující ústřední orgán o důvodech odmítnutí.

9. Dožádaný ústřední orgán nesmí žádný návrh odmítnout pouze z důvodu, že jsou potřebné další dokumenty nebo informace. Může však požádat dožadující ústřední orgán o poskytnutí těchto dalších dokumentů nebo informací. Pokud je dožadující ústřední orgán neposkytne ve lhůtě tří měsíců nebo v delší lhůtě stanovené dožádaným ústředním orgánem, může dožádaný ústřední orgán vyřizování návrhu zastavit. V takovém případě informuje o tomto rozhodnutí dožadující ústřední orgán.

Článek 13

Způsoby komunikace

Návrhy podané prostřednictvím ústředních orgánů smluvních států podle této kapitoly a dokumenty nebo informace k nim přiložené nebo poskytnuté ústředním orgánem nemohou být odpůrcem zpochybněny pouze z důvodu prostředků nebo způsobů komunikace použitých mezi dotčenými ústředními orgány.

Článek 14

Účinný přístup k řízením

1. Dožádaný stát poskytuje navrhovatelům účinný přístup k řízením, včetně vykonávacího řízení a opravného řízení, vyplývajícím z návrhů podle této kapitoly.

2. Za účelem poskytnutí účinného přístupu poskytuje dožádaný stát bezplatnou právní pomoc podle článků 14 až 17, pokud se nepoužije odstavec 3.

3. Dožádaný stát není povinen poskytnout bezplatnou právní pomoc, pokud a nakolik řízení tohoto státu umožňují navrhovatelé hájit své zájmy v dané věci bez potřeby takové pomoci a pokud ústřední orgán poskytuje nezbytné služby bezplatně.

4. Podmínky pro poskytnutí bezplatné právní pomoci nesmí být přísnější než podmínky pro její poskytnutí ve srovnatelných vnitrostátních případech.

5. Nelze požadovat složení jistoty, záruky či zálohy, ať už je jejich označení jakékoli, k zajištění uhrazení nákladů a výdajů řízení podle této úmluvy.

Článek 15

Bezplatná právní pomoc v případě návrhů ve věcech výživného na děti

1. Dožádaný stát poskytne bezplatnou právní pomoc v případě všech návrhů, které se týkají vyživovacích povinností vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let, podaných oprávněným podle této kapitoly.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, může dožádaný stát u jiných návrhů než návrhů podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a případů, na které se vztahuje čl. 20 odst. 4, odmítnout bezplatnou právní pomoc, pokud se domnívá, že návrh nebo jakýkoli opravný prostředek jsou zjevně bezdůvodné.

Článek 16

Prohlášení umožňující přezkum majetkových poměrů dítěte

1. Bez ohledu na čl. 15 odst. 1, může stát podle článku 63 prohlásit, že bude poskytovat bezplatnou právní pomoc v souvislosti s návrhy jinými než podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a s případy podle čl. 20 odst. 4 na základě přezkumu majetkových poměrů dítěte.

2. Stát v okamžiku, kdy toto prohlášení učiní, poskytne Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého informace o způsobu, jakým budou majetkové poměry dítěte přezkoumávány, včetně finančních kritérií, která by měla být splněna.

3. Návrh uvedený v odstavci 1 adresovaný státu, který učinil prohlášení podle uvedeného odstavce, musí obsahovat výslovné potvrzení navrhovatele, že majetkové poměry dítěte splňují kritéria podle odstavce 2. Dožádaný stát může požadovat další důkazy o majetkových poměrech dítěte pouze v případě, má-li oprávněné důvody se domnívat, že informace poskytnuté navrhovatelem jsou nesprávné.

4. Je-li nejvýhodnější právní pomoc poskytovaná podle práva dožádaného státu v souvislosti s návrhy podle této kapitoly týkajícími se vymáhání výživného vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem k dítěti výhodnější než právní pomoc poskytovaná podle odstavců 1 až 3, poskytne se nejvýhodnější právní pomoc.

Článek 17

Žádosti, které nespadají pod články 15 nebo 16

V případě všech žádostí podle této úmluvy, které nespadají pod články 15 nebo 16:

- a) může být bezplatná právní pomoc poskytnuta na základě přezkumu majetkových poměrů navrhovatele nebo důvodnosti jeho nároku;
- b) má navrhovatel, který ve státě původu využil bezplatnou právní pomoc, v každém řízení o uznání nebo výkonu nárok na bezplatnou právní pomoc alespoň v takovém rozsahu, v jakém je poskytována za stejných okolností podle práva dožádaného státu.

KAPITOLA IV

PŘEKÁŽKY ŘÍZENÍ

Článek 18

Překážky řízení

1. Pokud bylo rozhodnutí vydáno ve smluvním státě, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nemůže povinný zahájit řízení o změně tohoto rozhodnutí nebo řízení, v němž má být vydáno nové rozhodnutí, v žádném jiném smluvním státě, má-li oprávněný místo obvyklého pobytu nadále ve státě, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud:

- a) s výjimkou sporů ve věcech vyživovacích povinností ve vztahu k dětem, existuje mezi stranami písemná dohoda o příslušnosti tohoto jiného smluvního státu;
- b) se oprávněný podrobí příslušnosti tohoto jiného smluvního státu buď výslovně, nebo tím, že se vyjádřil ve věci samé, aniž by při první možné příležitosti namítl nedostatek příslušnosti;
- c) příslušný orgán státu původu nemůže být příslušný nebo odmítne svou příslušnost pro řízení o změně rozhodnutí nebo o vydání nového rozhodnutí; nebo
- d) rozhodnutí vydané ve státě původu nelze uznat nebo prohlásit za vykonatelné ve smluvním státě, ve kterém má být vedeno řízení o změně rozhodnutí nebo o vydání nového rozhodnutí.

KAPITOLA V

UZNÁVÁNÍ A VÝKON

Článek 19

Oblast působnosti této kapitoly

1. Tato kapitola se použije na rozhodnutí ve věcech vyživovacích povinností vydaná soudním nebo správním orgánem. Pojem „rozhodnutí“ zahrnuje též dohodu před takovým orgánem uzavřenou nebo smír jím schválený. Součástí rozhodnutí může být automatická valorizace a požadavek uhradit nedoplatky, výživné určené zpětně nebo úroky a stanovení nákladů nebo výdajů.

2. Jestliže se rozhodnutí netýká pouze vyživovací povinnosti, omezují se účinky této kapitoly na ty části rozhodnutí, které se vztahují k vyživovacím povinnostem.

3. Pro účely odstavce 1 se „správním orgánem“ rozumí subjekt veřejné správy, jehož rozhodnutí podle práva státu, v němž má sídlo:

- a) mohou být předmětem opravného prostředku nebo přezkumu soudním orgánem a
- b) mají obdobnou platnost a účinnost jako rozhodnutí soudního orgánu v téže věci.

4. Tato kapitola se použije také na dohody o výživném podle článku 30.

5. Ustanovení této kapitoly se použijí pro návrh na uznání a výkon podaný přímo příslušnému orgánu dožádaného státu podle článku 37.

Článek 20

Podmínky pro uznání a výkon

1. Rozhodnutí vydané v jednom smluvním státě (dále jen „stát původu“) bude uznáno a vykonáno v jiném smluvním státě, pokud:

- a) měl odpůrce v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu;
- b) se odpůrce podrobil příslušnosti buď výslovně nebo tím, že se vyjádřil ve věci samé, aniž by při první možné příležitosti namítl nedostatek příslušnosti;
- c) měl oprávněný v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu;
- d) mělo dítě, v jehož prospěch bylo vydáno rozhodnutí o výživném, v době zahájení řízení místo obvyklého pobytu ve státě původu za předpokladu, že odpůrce s dítětem v tomto státě žil nebo v něm měl místo pobytu a poskytoval v něm výživné dítěti;
- e) s výjimkou sporů týkajících se vyživovacích povinností k dětem, existuje písemná dohoda stran o příslušnosti, nebo
- f) rozhodnutí bylo vydáno orgánem příslušným pro rozhodnutí o osobním stavu nebo o rodičovské zodpovědnosti, pokud tato příslušnost nebyla založena pouze státním občanstvím jedné ze stran.

2. Smluvní stát může ve vztahu k odstavci 1 písm. c), e) nebo f) učinit výhradu podle článku 62.

3. Smluvní stát, který učiní výhradu podle odstavce 2, uzná a vykoná rozhodnutí, pokud podle jeho práva jsou nebo by byly za podobných skutkových okolností jeho orgány příslušné k vydání takové rozhodnutí.

4. Jestliže uznání rozhodnutí není možné v důsledku výhrady podle odstavce 2 a povinný má v daném smluvním

státě místo obvyklého pobytu, přijme tento stát všechna vhodná opatření k vydání rozhodnutí ve prospěch oprávněného. Předcházející věta se nepoužije na přímé návrhy na uznání a výkon podle čl. 19 odst. 5 nebo na žaloby o výživné podle čl. 2 odst. 1 písm. b).

5. Rozhodnutí ve prospěch dítěte mladšího 18 let, které nelze uznat pouze z důvodu výhrady podle odst. 1 písm. c), e) nebo f), se považuje za rozhodnutí, které zakládá právo tohoto dítěte na výživné v dožádaném státě.

6. Rozhodnutí bude uznáno pouze v případě, že je pravomocné ve státě původu, a bude vykonáno pouze v případě, že je vykonatelné ve státě původu.

Článek 21

Oddělitelnost a částečné uznání a výkon

1. Jestliže dožádaný stát nemůže uznat nebo vykonat rozhodnutí v plném rozsahu, uzná nebo vykoná kteroukoli oddělitelnou část rozhodnutí, která může být uznána nebo vykonána.

2. Vždy lze žádat o částečné uznání nebo částečný výkon rozhodnutí.

Článek 22

Důvody pro odmítnutí uznání a výkonu

Uznání a výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty, jestliže:

- a) uznání a výkon rozhodnutí jsou zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem (ordre public) dožádaného státu;
- b) rozhodnutí bylo dosaženo podvodným jednáním, k němuž došlo v souvislosti s řízením;
- c) řízení mezi týmiž stranami o téže věci probíhá u orgánu dožádaného státu a toto řízení bylo zahájeno jako první;
- d) rozhodnutí je neslučitelné s rozhodnutím vydaným mezi týmiž osobami v téže věci buď v dožádaném státě nebo v jiném státě, pokud v tomto druhém případě pozdější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání a výkon v dožádaném státě;
- e) odpůrce se neúčastnil řízení ve státě původu, ani v něm nebyl zastoupen:
 - i) pokud právo státu původu stanoví povinnost řádného oznámení řízení, odpůrce se nedostalo tohoto oznámení a neměl příležitost být slyšen, nebo
 - ii) pokud právo státu původu nestanoví povinnost řádného oznámení řízení, odpůrce nebylo rozhodnutí řádně oznámeno a odpůrce neměl možnost podat proti rozhodnutí opravný prostředek ze skutkových a právních důvodů, nebo

f) rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s článkem 18.

Článek 23

Řízení o návrhu na uznání a výkon

1. Nestanoví-li tato úmluva jinak, řídí se řízení o uznání a výkonu právem dožádaného státu.

2. Pokud byl podán návrh na uznání a výkon rozhodnutí prostřednictvím ústředních orgánů v souladu s kapitolou III, dožádaný ústřední orgán neprodleně buď:

a) postoupí návrh příslušnému orgánu, který neprodleně prohlásí rozhodnutí za vykonatelné nebo zaregistruje rozhodnutí pro účely výkonu, nebo

b) je-li příslušným orgánem, učiní taková opatření sám.

3. Pokud je žádost podána přímo příslušnému orgánu v dožádaném státě v souladu s čl. 19 odst. 5, prohlásí tento orgán neprodleně rozhodnutí za vykonatelné nebo zaregistruje rozhodnutí pro účely výkonu.

4. Prohlášení nebo registraci lze odmítnout pouze z důvodu uvedeného v čl. 22 písm. a). V této fázi není navrhovatel ani odpůrce oprávněn činit jakákoli podání.

5. Navrhovatel a odpůrce budou neprodleně informováni o prohlášení nebo registraci podle odstavců 2 a 3 nebo o jejich odmítnutí podle odstavce 4 a mohou proti nim podat opravný prostředek ze skutkových a právních důvodů.

6. Opravný prostředek je třeba podat ve lhůtě 30 dní od oznámení podle odstavce 5. Jestliže strana, která podává opravný prostředek, nemá pobyt ve smluvním státě, v němž bylo učiněno nebo odmítnuto prohlášení nebo registrace, musí být opravný prostředek podán ve lhůtě 60 dní od oznámení.

7. Opravný prostředek může být podán pouze na základě:

a) důvodů pro odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 22;

b) podmínek pro uznání a výkon podle článku 20;

c) pravosti nebo celistvosti každého dokumentu předloženého podle čl. 25 odst. 1 písm. a), b) nebo d) čl. 25 odst. 3 písm. b).

8. Opravný prostředek podaný odpůrcem může být odůvodněn také splněním dlužného závazku v rozsahu, v jakém se uznání a výkon vztahuje na platby splatné v minulosti.

9. Navrhovateli a odpůrci bude neprodleně oznámeno rozhodnutí o opravném prostředku.

10. Jestliže právní řád dožádaného státu připouští další opravný prostředek, nesmí mít za následek zastavení výkonu rozhodnutí, ledaže by to odůvodňovaly výjimečné okolnosti.

11. Při rozhodování o uznání a výkonu, včetně jakéhokoli opravného prostředku, jedná příslušný orgán bez prodlení.

Článek 24

Alternativní řízení pro návrh na uznání a výkon

1. Bez ohledu na čl. 23 odst. 2 až 11 může stát v souladu s článkem 63 prohlásit, že pro uznání a výkon použije řízení stanovené v tomto článku.

2. Pokud byl podán návrh na uznání a výkon rozhodnutí prostřednictvím ústředních orgánů v souladu s kapitolou III, dožádaný ústřední orgán neprodleně buď:

a) postoupí návrh příslušnému orgánu, který rozhodne o návrhu na uznání a výkon, nebo

b) jedná-li se o příslušný orgán, učiní toto rozhodnutí sám.

3. Rozhodnutí o uznání a výkonu vydá příslušný orgán poté, co bylo odpůrci řízení řádně a včas oznámeno a obě strany dostaly přiměřenou příležitost se vyjádřit.

4. Příslušný orgán může bez návrhu přezkoumat důvody pro odmítnutí uznání a výkonu stanovené v čl. 22 písm. a), c) a d). Důvody uvedené v člincích 20, 22 a čl. 23 odst. 7 písm. c) může přezkoumat na návrh odpůrce nebo vyvstávají-li pochybnosti ohledně těchto důvodů v souvislosti s dokumenty předloženými v souladu s článkem 25.

5. Uznání a výkon lze odmítnout také z důvodu splnění dlužného závazku v rozsahu, v jakém se uznání a výkon týkají plateb splatných v minulosti.

6. Jestliže právní řád dožádaného státu připouští jakýkoli opravný prostředek, nesmí mít za následek zastavení výkonu rozhodnutí, ledaže by to odůvodňovaly výjimečné okolnosti.

7. Při rozhodování o uznání a výkonu, včetně jakéhokoli opravného prostředku, jedná příslušný orgán bez prodlení.

Článek 25

Dokumenty

1. K návrhu na uznání a výkon podle článku 23 nebo článku 24 se připojí:

a) úplné znění rozhodnutí;

b) dokument uvádějící, že rozhodnutí je vykonatelné ve státě původu, a v případě rozhodnutí správního orgánu dokument uvádějící, že požadavky čl. 19 odst. 3 jsou splněny, pokud tento stát podle článku 57 neuvedl, že rozhodnutí jeho správních orgánů vždy splňují tyto požadavky;

c) pokud se odpůrce neúčastnil řízení ve státě původu ani v něm nebyl zastoupen, dokumenty nebo dokumenty prokazující, že odpůrce bylo řízení řádně oznámeno a odpůrce měl příležitost se vyjádřit, nebo mu případně bylo řádně oznámeno rozhodnutí a měl možnost proti němu podat opravný prostředek ze skutkových a právních důvodů;

d) případně dokument uvádějící výši nedoplatků a datum, ke kterému byl výpočet proveden;

e) případně dokument obsahující informace nezbytné k provedení odpovídajících výpočtů v rámci rozhodnutí, kterým se stanoví automatická valorizace;

f) případně dokument uvádějící, v jakém rozsahu byla navrhovateli ve státě původu poskytnuta bezplatná právní pomoc.

2. Po podání opravného prostředku podle čl. 23 odst. 7 písm. c) nebo na žádost příslušného orgánu v dožádaném státě poskytne úplnou kopii příslušného dokumentu ověřenou příslušným orgánem neprodleně:

a) ústřední orgán dožadujícího státu, pokud byl návrh podán podle kapitoly III;

b) navrhovatel, pokud byla žádost podána přímo příslušnému orgánu dožádaného státu.

3. Smluvní stát může v souladu s článkem 57 stanovit:

a) že k návrhu musí být přiložena úplná kopie rozhodnutí ověřená příslušným orgánem ve státě původu;

b) okolnosti, za kterých místo úplného znění rozhodnutí přijme shrnutí nebo výtah z rozhodnutí vyhotovený příslušným orgánem státu původu, který může být v podobě doporučené a zveřejněné Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého, nebo

c) že nevyžaduje dokument uvádějící, že požadavky stanovené v čl. 19 odst. 3 jsou splněny.

Článek 26

Řízení o návrhu na uznání

Tato kapitola se obdobně použije na návrh na uznání rozhodnutí, avšak v takovém případě se požadavek, aby bylo rozhodnutí vykonatelné, nahradí požadavkem, aby bylo účinné ve státě původu.

Článek 27

Skutková zjištění

Příslušný orgán dožádaného státu je vázán skutkovými zjištěními, na jejichž základě orgán státu původu založil svou příslušnost.

Článek 28

Žádný přezkum ve věci samé

Příslušné orgány dožádaného státu nesmí přezkoumávat rozhodnutí ve věci samé.

Článek 29

Osobní přítomnost dítěte nebo navrhovatele se nevyžaduje

Osobní přítomnost dítěte nebo navrhovatele se při řízení v dožádaném státě podle této kapitoly nevyžaduje.

Článek 30

Dohody o výživném

1. Dohoda o výživném uzavřená ve smluvním státě je způsobilá pro uznání a výkon jako rozhodnutí podle této kapitoly za předpokladu, že je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu.

2. Pro účely čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 písm. a) zahrnuje pojem „rozhodnutí“ dohodu o výživném.

3. K návrhu na uznání a výkon dohody o výživném se přiloží:

a) úplné znění dohody o výživném a

b) dokument uvádějící, že konkrétní dohoda o výživném je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu.

4. Uznání a výkon dohody o výživném mohou být odmítnuty, jestliže:

a) uznání a výkon jsou zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu;

b) dohody o výživném bylo dosaženo podvodem nebo paděláním;

c) dohoda o výživném je v rozporu s rozhodnutím přijatým mezi týmiž stranami a majícím též účel posléze uvedeného rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání a výkon v dožádaném státě.

5. Ustanovení této kapitoly, s výjimkou článků 20, 22, čl. 23 odst. 7 a čl. 25 odst. 1 a 3, se použijí obdobně na uznání a výkon dohody o výživném s tím, že:

a) lze prohlášení nebo registraci v souladu s čl. 23 odst. 2 a 3 odmítnout pouze z důvodu uvedeného v odstavci 4 písm. a);

b) se opravný prostředek podle čl. 23 odst. 6 může zakládat pouze na:

i) důvodech pro odmítnutí uznání a výkonu stanovených v odstavci 4,

- ii) pravosti nebo celistvosti každého dokumentu předloženého v souladu s odstavcem 3;
- c) pokud jde o postup podle čl. 24 odst. 4, může příslušný orgán z vlastního podnětu přezkoumat důvod pro odmítnutí uznání a výkonu stanovený v odst. 4 písm. a) tohoto článku. Důvody uvedené v odstavci 4 tohoto článku a pravost či celistvost každého dokumentu předloženého v souladu s odstavcem 3 může přezkoumat na návrh odpůrce nebo pokud v souvislosti s těmito dokumenty vyvstanou pochybnosti.
6. Řízení o uznání a výkonu dohody o výživném se přeruší, vede-li příslušný orgán smluvního státu řízení o opravném prostředku.
7. Stát může v souladu s článkem 63 prohlásit, že návrhy na uznání a výkon dohody o výživném lze podat pouze prostřednictvím ústředních orgánů.
8. Smluvní stát si může podle článku 62 vyhradit právo neuznat a nevykonat dohodu o výživném.

Článek 31

Rozhodnutí vzniklá kombinovaným účinkem předběžného opatření a potvrzujícího rozhodnutí

Pokud vznikne rozhodnutí kombinovaným účinkem předběžného opatření vydaného v jednom státě a rozhodnutí vydaného orgánem v jiném státě („potvrzujícím státě“), kterým se předběžné opatření potvrzuje:

- a) považuje se pro účely této kapitoly každý z těchto států za stát původu;
- b) jsou podmínky uvedené čl. 22 písm. e) splněny, jestliže odpůrci bylo řízení v potvrzujícím státě řádně oznámeno a odpůrce měl příležitost bránit se proti potvrzení předběžného opatření;
- c) je podmínka vykonatelnosti rozhodnutí ve státě původu uvedená v čl. 20 odst. 6 splněna pokud je rozhodnutí vykonatelné v potvrzujícím státě a
- d) nebrání článek 18 zahájení řízení o změně rozhodnutí v kterémkoli z těchto států.

KAPITOLA VI

VÝKON DOŽÁDANÝM STÁTEM

Článek 32

Výkon podle vnitrostátního práva

1. Za podmínek stanovených v této kapitole se výkon rozhodnutí řídí právem dožádaného státu.
2. Výkon se provede okamžitě.
3. V případě návrhů podaných prostřednictvím ústředních orgánů, pokud bylo rozhodnutí prohlášeno za vykonatelné nebo bylo zaregistrováno pro účely výkonu podle kapitoly V, se k výkonu přikročí, aniž by bylo třeba dalších kroků navrhovatele.

4. Použijí se všechna pravidla platná ve státě původu rozhodnutí, která se týkají doby trvání vyživovacích povinností.

5. Jakékoli omezení lhůty, během níž lze vymáhat nedoplatky, se stanoví buď podle práva státu původu rozhodnutí nebo podle práva dožádaného státu, podle toho, které stanoví delší promlčecí dobu.

Článek 33

Zákaz diskriminace

Dožádaný stát poskytne ve věcech podle této úmluvy alespoň ty způsoby výkonu rozhodnutí, jež jsou k dispozici ve vnitrostátních případech.

Článek 34

Opatření pro výkon rozhodnutí

1. Ve vnitrostátním právu smluvních států musí být stanovena účinná opatření pro výkon rozhodnutí podle této úmluvy.
2. Tato opatření mohou obsahovat:
- a) srážky ze mzdy;
- b) příkaz k výplatě z bankovních účtů a jiných prostředků;
- c) srážky z dávek sociálního zabezpečení;
- d) zastavení majetku nebo jeho nucený prodej;
- e) srážky z daňových přeplatků;
- f) srážky nebo přikázání z důchodových dávek;
- g) hlášení úvěrovému registru;
- h) odmítnutí vydání, pozastavení nebo odebrání různých oprávnění (například řidičských průkazů);
- i) použití mediace, conciliace nebo obdobných prostředků pro dosažení dobrovolného splnění povinnosti.

Článek 35

Převod prostředků

1. Smluvní státy se vybízejí k využívání nejefektivnějších a nejúčinnějších metod dostupných pro převod prostředků určených k úhradě výživného, a to například prostřednictvím mezinárodních dohod.

2. Smluvní stát, podle jehož práva je převod prostředků omezen, přiznává nejvyšší prioritu převodu prostředků určených k úhradám podle této úmluvy.

KAPITOLA VII

SUBJEKTY VEŘEJNÉ SPRÁVY

Článek 36

Subjekty veřejné správy jako navrhovatelé

1. Pro účely návrhů na uznání a výkon podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) a pro případy uvedené v čl. 20 odst. 4 se za

„oprávněného“ považuje rovněž subjekt veřejné správy, který jedná za osobu, která má nárok na výživné, nebo kterému náleží náhrada za plnění poskytnuté místo výživného.

2. Právo subjektu veřejné správy jednat za osobu, která má nárok na výživné, nebo domáhat se náhrady za plnění poskytnuté oprávněnému místo výživného, se řídí právem, jímž se řídí tento subjekt.

3. Subjekt veřejné správy může navrhnout uznání nebo výkon:

- a) rozhodnutí vydaného proti povinnému na návrh subjektu veřejné správy, jímž se domáhá úhrady plnění poskytnutého místo výživného;
- b) rozhodnutí vydaného ve vztahu mezi oprávněným a povinným v rozsahu plnění poskytnutého oprávněnému místo výživného.

4. Subjekt veřejné správy navrhuující uznání nebo výkon rozhodnutí předloží na žádost jakýkoli doklad nezbytný k prokázání svého práva podle odstavce 2 a skutečnosti, že plnění bylo oprávněnému poskytnuto.

KAPITOLA VIII

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Návrhy podané přímo příslušným orgánům

1. Tato úmluva nevylučuje možnost využít takových postupů, které jsou upraveny vnitrostátním právem smluvního státu a umožňují osobě (navrhovateli) obrátit se přímo na příslušný orgán tohoto státu ve věci upravené touto úmluvou, včetně, s výhradou článku 18, za účelem vydání nebo změny rozhodnutí o výživném.

2. V případě návrhu na uznání a výkon podaného přímo příslušnému orgánu ve smluvním státě se použijí čl. 14 odst. 5 a čl. 17 písm. b) a ustanovení kapitol V, VI, VII a této kapitoly, s výjimkou čl. 40 odst. 2, článku 42, čl. 43 odst. 3, čl. 44 odst. 3, článků 45 a 55.

3. Pro účely odstavce 2 se použije čl. 2 odst. 1 písm. a) na rozhodnutí o výživném přiznaném zranitelné osobě překračující věk stanovený v uvedeném písmenu, pokud takové rozhodnutí bylo vydáno dříve, než tato osoba tohoto věku dosáhla, a stanovilo výživné i po dosažení tohoto věku z důvodu postižení.

Článek 38

Ochrana osobních údajů

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro účely, pro něž byly shromážděny nebo předány.

Článek 39

Důvěrnost informací

Orgán, který zpracovává informace, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem svého státu.

Článek 40

Zákaz sdělování informací

1. Orgány nesmí sdělovat ani potvrzovat informace shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledají, že by tím mohlo být ohroženo zdraví, bezpečnost nebo svoboda osob.

2. K rozhodnutí učiněnému v tomto smyslu některým ústředním orgánem přihlédne jiný ústřední orgán, zejména v případech domácího násilí.

3. Tento článek nebrání orgánům shromažďovat a předávat si informace v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle této úmluvy.

Článek 41

Zrušení požadavku legalizace

V rámci této úmluvy se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

Článek 42

Plná moc

Ústřední orgán dožádaného státu může požádat navrhovatele o plnou moc pouze tehdy, jedná-li jeho jménem v soudním řízení nebo řízení před jinými orgány, nebo za účelem určení zástupce k takovému jednání.

Článek 43

Náhrada nákladů

1. Náhrada nákladů vzniklých v souvislosti s uplatňováním této úmluvy nesmí mít přednost před vymáháním výživného.

2. Stát může požadovat náhradu nákladů od neúspěšné strany.

3. Pro účely návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. b) na náhradu nákladů od neúspěšné strany v souladu s odstavcem 2 se za „oprávněného“ v čl. 10 odst. 1 považuje rovněž stát.

4. Tímto článkem není dotčen článek 8.

Článek 44

Jazykové požadavky

1. Všechny návrhy a související dokumenty se vyhotovují v původním jazyce a opatřují se překladem do úředního jazyka dožádaného státu nebo jiného jazyka, který dožádaný stát formou prohlášení podle článku 63 označí za jazyk, který je pro něj přijatelný, ledaže příslušný orgán tohoto státu od překladu upustí.

2. Smluvní stát, který má více úředních jazyků a nemůže z důvodů vnitrostátního práva přijímat dokumenty v jednom z těchto jazyků pro celé své území, stanoví formou prohlášení podle článku 63 jazyk, v němž mají být dokumenty nebo jejich překlady předkládány v jednotlivých částech jeho území.

3. Pokud se ústřední orgány nedohodnou jinak, probíhá veškerá další komunikace mezi těmito orgány v úředním jazyce dožádaného státu nebo v anglickém či francouzském jazyce. Smluvní stát však může výhradou podle článku 62 vyloučit buď použití angličtiny, nebo francouzštiny.

Článek 45

Způsoby zajišťování překladů a náklady na překlady

1. U návrhů podle kapitoly III se mohou ústřední orgány v konkrétním případě nebo obecně dohodnout, že překlad do úředního jazyka dožádaného státu může být vyhotoven v dožádaném státě z původního jazyka nebo z jiného dohodnutého jazyka. Jestliže taková dohoda neexistuje a není možné, aby dožadující ústřední orgán vyhověl požadavkům čl. 44 odst. 1 a odst. 2, je možné návrh a související dokumenty předložit s překladem do jazyka anglického nebo francouzského s tím, aby následně byly přeloženy do úředního jazyka dožádaného státu.

2. Náklady na pořízení překladu vyplývající z použití odstavce 1 jsou hrazeny dožadujícím státem, není-li s ústředními orgány dotčených států dohodnuto jinak.

3. Bez ohledu na článek 8 může dožadující ústřední orgán účtovat navrhovateli náklady na pořízení překladu návrhu a souvisejících dokumentů, kromě případů, v nichž lze tyto náklady pokrýt prostřednictvím jeho systému právní pomoci.

Článek 46

Státy s více právními řády – výklad

1. Ve vztahu ke státu, ve kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních řádů nebo souborů právních norem upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva, se:

- a) odkaz na právo nebo řízení státu případně považuje za odkaz na platné právo nebo řízení v příslušném územním celku;
- b) odkaz na rozhodnutí, které bylo vydáno, uznáno, uznáno a vykonáno, vykonáno nebo změněno v tomto státě, považuje podle okolností za odkaz na rozhodnutí, které bylo vydáno, uznáno, uznáno a vykonáno, vykonáno nebo změněno v příslušném územním celku;
- c) odkaz na soudní nebo správní orgán ve státě považuje podle okolností za odkaz na soudní nebo správní orgán v příslušném územním celku;
- d) odkaz na příslušné orgány, subjekty veřejné správy a jiné než ústřední orgány tohoto státu považuje podle okolností za

odkaz na ty, které jsou oprávněny jednat v příslušném územním celku;

- e) odkaz na pobyt nebo místo obvyklého pobytu v tomto státě považuje podle okolností za odkaz na pobyt nebo místo obvyklého pobytu v příslušném územním celku;
- f) odkaz na umístění majetku v tomto státě považuje podle okolností za odkaz na umístění majetku v příslušném územním celku;
- g) odkaz na dohodu o vzájemnosti platnou v určitém státě považuje podle okolností za dohodu o vzájemnosti platnou v příslušném územním celku;
- h) odkaz na bezplatnou právní pomoc v tomto státě považuje podle okolností za odkaz na bezplatnou právní pomoc v příslušném územním celku;
- i) odkaz na dohodu o výživném uzavřenou v určitém státě považuje podle okolností za odkaz na dohodu o výživném uzavřenou v příslušném územním celku;
- j) odkaz na náhradu nákladů určitým státem považuje podle okolností za odkaz na náhradu nákladů příslušným územním celkem.

2. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 47

Státy s více právními řády – hmotněprávní normy

1. Smluvní stát se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní řády, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které se týkají pouze těchto různých územních celků.

2. Příslušný orgán územního celku smluvního státu se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní řády, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiném územním celku téhož smluvního státu podle této úmluvy.

3. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 48

Vztah k předchozím Haagským úmluvám o vyživovacích povinnostech

Ve vztahu mezi smluvními státy tato úmluva nahrazuje, s výhradou čl. 56 odst. 2, Haagskou úmluvu ze dne 2. října 1973 o uznávání a výkonu rozhodnutí o vyživovací povinnosti a Haagskou úmluvu ze dne 15. dubna 1958 o uznávání a vykonatelnosti rozhodnutí o vyživovací povinnosti k dětem, jestliže se jejich oblast působnosti mezi těmito státy shoduje s oblastí působnosti této úmluvy.

Článek 49

Vztah k Newyorské úmluvě z roku 1956

Ve vztahu mezi smluvními státy tato úmluva nahrazuje Úmluvu OSN o vymáhání výživného v cizině ze dne 20. června 1956, jestliže se její oblast působnosti mezi těmito státy shoduje s oblastí působnosti této úmluvy.

Článek 50

Vztah k předchozím Haagským úmluvám o doručování písemností a dokazování

Touto úmluvou nejsou dotčeny Haagská úmluva ze dne 1. března 1954 o civilním řízení, Haagská úmluva ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních a Haagská úmluva ze dne 18. března 1970 o provádění důkazů v cizině ve věcech občanských a obchodních.

Článek 51

Vztah k jiným nástrojům a doplňkovým dohodám

1. Touto úmluvou nejsou dotčeny jiné mezinárodní nástroje uzavřené před touto úmluvou, jejichž smluvními stranami jsou smluvní státy a jež obsahují ustanovení o věcech upravených touto úmluvou.

2. Kterýkoli smluvní stát může uzavírat dohody s jedním nebo s více smluvními státy, které obsahují ustanovení o věcech upravených touto úmluvou, za účelem usnadnění používání této úmluvy při jejich vzájemném styku, pokud jsou tyto dohody v souladu s cíli a účelem úmluvy a nemají vliv na použití ustanovení této úmluvy ve vztahu těchto států k jiným smluvním státům. Státy, které takovou dohodu uzavřou, zašlou její kopii depozitáři úmluvy.

3. Odstavce 1 a 2 se rovněž vztahují na ujednání o vzájemnosti a na sjednocenou právní úpravu zakládající se na zvláštních vazbách mezi dotýcnými státy.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování právních nástrojů organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, přijatých po uzavření úmluvy, o věcech upravených úmluvou za předpokladu, že tyto nástroje nemají vliv na uplatňování ustanovení této úmluvy ve vztahu členských států organizace regionální hospodářské integrace k jiným smluvním státům. Pokud jde o uznávání nebo výkon rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace, nejsou touto úmluvou dotčena pravidla organizace regionální hospodářské integrace přijatá před či po uzavření této úmluvy.

Článek 52

Pravidlo největší účinnosti

1. Tato úmluva nebrání uplatňování dohody, ujednání nebo mezinárodního nástroje, které jsou v platnosti mezi dožadujícím státem a dožadným státem, nebo ujednání o vzájemnosti, jež je v platnosti v dožadaném státě, které stanoví:

- a) širší základ pro uznávání rozhodnutí o výživném, aniž je dotčen čl. 22 písm. f) úmluvy;
- b) zjednodušené a zrychlené postupy pro návrh na uznání nebo uznání a výkon rozhodnutí o výživném;
- c) výhodnější právní pomoc, než stanoví články 14 až 17 nebo
- d) postupy, které umožňují navrhovateli z dožadujícího státu podat žádost přímo ústřednímu orgánu dožadaného státu.

2. Tato úmluva nebrání uplatňování platného práva dožadovaného státu, které stanoví účinnější pravidla ve smyslu odst. 1 písm. a) až c). Zjednodušené a zrychlené postupy uvedené v odst. 1 písm. b) však musí být slučitelné s ochranou poskytovanou stranám podle článků 23 a 24, zejména pokud jde o práva stran na řádné oznámení řízení a jejich přiměřenou příležitost se vyjádřit a pokud jde o účinky jakýchkoli opravných prostředků.

Článek 53

Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy se přihlíží k jejímu mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 54

Přezkum provádění úmluvy v praxi

1. Generální tajemník Haagské konference mezinárodního práva soukromého pravidelně svolává zvláštní komisi, aby přezkoumala provádění úmluvy v praxi a podpořila rozvoj osvědčených postupů podle úmluvy.

2. Pro účely tohoto přezkumu spolupracují smluvní státy se Stálým výborem Haagské konference mezinárodního práva soukromého při shromažďování informací, včetně statistik a judikatury, vztahujících se k provádění úmluvy v praxi.

Článek 55

Změna formulářů

1. Formuláře, které jsou přílohou této úmluvy, je možné změnit rozhodnutím zvláštní komise svolané Generálním tajemníkem Haagské konference mezinárodního práva soukromého, na jejíž zasedání obdrží pozvání všechny smluvní státy a všichni členové. Oznámení návrhu na změnu formulářů se zařadí na pořad jednání schůze.

2. Změny přijaté smluvními státy přítomnými na zasedání zvláštní komise vstoupí v platnost pro všechny smluvní státy prvním dnem sedmého kalendářního měsíce ode dne, kdy byly sděleny depozitářem všem smluvním státům.

3. Ve lhůtě stanovené v odstavci 2 může každý smluvní stát písemným oznámením depozitáři učinit podle článku 62 výhradu ohledně dané změny. Stát, který takovou výhradu učiní, je až do odvolání této výhrady považován ve vztahu k této změně za stát, který není stranou úmluvy.

Článek 56

Přechodná ustanovení

1. Tato úmluva se použije ve všech případech, v nichž:

a) ústřední orgán dožádaného státu obdržel žádost podle článku 7 nebo návrh podle kapitoly III poté, co úmluva mezi dožadujícím státem a dožádaným státem vstoupila v platnost;

b) příslušný orgán dožádaného státu obdržel přímou žádost o uznání a výkon poté, kdy úmluva mezi státem původu a dožádaným státem vstoupila v platnost.

2. Při uznávání a výkonu rozhodnutí mezi smluvními státy této úmluvy, které jsou zároveň stranami některé z Haagských úmluv o vyživovacích povinnostech uvedených v článku 48, se použijí ustanovení takové úmluvy v případě, že podmínky uznání a výkonu rozhodnutí podle této úmluvy brání uznání a výkonu rozhodnutí, které bylo vydáno ve státě původu před vstupem této úmluvy pro daný stát v platnost a které by jinak bylo uznáno a vykonáno podle úmluvy platné v době vydání rozhodnutí.

3. Dožádaný stát není podle této úmluvy povinen vykonat rozhodnutí nebo dohodu o výživném v případě plateb splatných předtím, než vstoupila v platnost úmluva mezi státem původu a dožádaným státem, s výjimkou vyživovacích povinností vyplývajících ze vztahu mezi rodičem a dítětem vůči osobě mladší 21 let.

Článek 57

Poskytování informací o právních předpisech, postupech a službách

1. Do uložení ratifikační listiny či listiny o přistoupení nebo do předložení prohlášení podle článku 61 úmluvy poskytne smluvní stát Stálému výboru Haagské konference mezinárodního práva soukromého:

a) popis svých právních předpisů a řízení týkajících se vyživovacích povinností;

b) popis opatření, která přijme s cílem splnit povinnosti podle článku 6;

c) popis toho, jak bude poskytovat navrhovatelům účinný přístup k řízením požadovaný podle článku 14;

d) popis svých pravidel a řízení o výkonu rozhodnutí včetně veškerých omezení výkonu, zejména pravidel na ochranu povinného a promlčecích dob;

e) bližší údaje podle čl. 25 odst. 1 písm. b) a čl. 25 odst. 3.

2. Smluvní státy mohou při plnění svých povinností podle odstavce 1 použít formulář profilu země doporučený a zveřejněný Haagskou konferencí mezinárodního práva soukromého.

3. Smluvní státy zajistí aktualizaci těchto informací.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 58

Podpis, ratifikace a přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu státům, které byly členy Haagské konference mezinárodního práva soukromého v době jejího dvacátého prvního zasedání, a ostatním státům, které se tohoto zasedání zúčastnily.

2. Podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení a ratifikační listiny nebo listiny o ratifikaci, přijetí či schválení budou uloženy u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, které je depozitářem úmluvy.

3. Kterýkoli další stát nebo organizace regionální hospodářské integrace může k úmluvě přistoupit poté, co vstoupí v platnost podle čl. 60 odst. 1.

4. Listina o přistoupení se ukládá u depozitáře.

5. Toto přistoupení bude účinné pouze ve vztahu mezi přístupujícím státem a těmi smluvními státy, které nevznesly námitku proti jeho přistoupení ve lhůtě 12 měsíců ode dne oznámení uvedeného v článku 65. Tato námitka může být státy vznesena rovněž v době, kdy ratifikují, přijímají nebo schvalují úmluvu po tomto přistoupení. Všechny tyto námitky se oznamují depozitáři.

Článek 59

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze svrchovaných států, která má pravomoci v některých nebo ve všech věcech upravených touto úmluvou, může rovněž tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu pravomocí, které má ve věcech upravených touto úmluvou.

2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí písemně depozitáři věci upravené touto úmluvou, v nichž na ni její členské státy přenesly pravomoci. Organizace bez prodlení písemně oznámí depozitáři všechny změny pravomocí uvedených v posledním oznámení podle tohoto odstavce.

3. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit v souladu s článkem 63, že má pravomoci ve všech věcech, které upravuje tato úmluva, a že členské státy, které v těchto věcech přenesly pravomoci na organizaci regionální hospodářské integrace, jsou touto úmluvou vázány na základě podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení ze strany této organizace.

4. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost nebude zohledněna žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace, pokud organizace regionální hospodářské integrace neučiní prohlášení podle odstavce 3.

5. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se podle okolností považují rovněž za odkaz na organizaci regionální hospodářské integrace, která je její stranou. V případě, že organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení podle odstavce 3, považují se všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě podle okolností rovněž za odkazy na příslušné členské státy této organizace.

Článek 60

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení druhé ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení uvedené v článku 58.

2. Poté úmluva vstoupí v platnost:

- a) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace uvedenou v čl. 59 odst. 1, který ji později ratifikuje, přijme nebo schválí, prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení jeho či její ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení;
- b) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace uvedenou v čl. 58 odst. 3 prvním dnem po uplynutí lhůty pro vznesení námitek podle čl. 58 odst. 5;
- c) pro územní celek, na který se tato úmluva vztahuje v souladu s článkem 61, prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od oznámení podle uvedeného článku.

Článek 61

Prohlášení týkající se států s více právními řády

1. Pokud má stát dva nebo více územních celků, ve kterých platí různé právní řády upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit v souladu s článkem 63, že tato úmluva se vztahuje na všechny jeho územní celky nebo pouze na jeden či více z nich a může toto prohlášení kdykoli změnit tím, že učiní jiné prohlášení.

2. Všechna tato prohlášení se oznámí depozitáři a výslovně se v nich uvedou územní celky, na které se úmluva vztahuje.

3. Pokud stát neučiní prohlášení podle tohoto článku, vztahuje se úmluva na všechny jeho územní celky.

4. Tento článek se nevztahuje na organizace regionální hospodářské integrace.

Článek 62

Výhrady

1. Každý smluvní stát může nejpozději při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo při prohlášení podle článku 61 učinit jednu nebo více výhrad uvedených v čl. 2 odst. 2, čl. 20 odst. 2, čl. 30 odst. 8, čl. 44 odst. 3 a čl. 55 odst. 3. Jiné výhrady jsou nepřipustné.

2. Každý stát může kdykoli odvolat výhradu, kterou učinil. Odvolání výhrady se oznámí depozitáři.

3. Účinnost výhrady zaniká prvním dnem třetího kalendářního měsíce po oznámení uvedeném v odstavci 2.

4. Na výhrady podle tohoto článku se kromě výhrady podle čl. 2 odst. 2 nevztahuje zásada vzájemnosti.

Článek 63

Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v čl. 2 odst. 3, čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 16 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 30 odst. 7, čl. 44 odst. 1 a 2, čl. 59 odst. 3 a čl. 61 odst. 1 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.

2. Prohlášení, jejich změny a odvolání se oznámí depozitáři.

3. Prohlášení učiněné při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nabude účinnosti souběžně se vstupem této úmluvy v platnost pro dotčený stát.

4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 64**Výpověď**

1. Smluvní stát úmluvy může úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři. Výpověď může být omezena na některé územní celky státu s více celky, na které se úmluva vztahuje.

2. Výpověď nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena delší výpovědní lhůta, nabývá výpověď účinku uplynutím této delší lhůty, jež počíná běžet dnem, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 65**Oznámení**

Depozitář oznámí členům Haagské konference mezinárodního práva soukromého a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, které podepsaly, ratifikovaly, přijaly, schválily tuto úmluvu nebo k ní přistoupily v souladu s články 58 a 59:

- a) podpisy, ratifikace, přijetí a schválení podle článků 58 a 59;
- b) přistoupení a námitky vznesené proti přistoupením podle čl. 58 odst. 3 a 5 a článku 59;

c) datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost podle článku 60;

d) prohlášení podle čl. 2 odst. 3, čl. 11 odst. 1 písm. g), čl. 16 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 30 odst. 7, čl. 44 odst. 1 a 2, čl. 59 odst. 3 a čl. 61 odst. 1;

e) dohody podle čl. 51 odst. 2;

f) výhrady podle čl. 2 odst. 2, čl. 20 odst. 2, čl. 30 odst. 8, čl. 44 odst. 3 a čl. 55 odst. 3 a jejich odvolání podle čl. 62 odst. 2;

g) výpovědi podle článku 64.

Na důkaz čehož níže podepsaní, jsou k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

V Haagu dne dvacátého třetího listopadu roku dva tisíce sedm v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského království a jehož ověřená kopie bude zaslána diplomatickou cestou každému členu Haagské konference mezinárodního práva soukromého, který byl jejím členem ke dni jejího dvacátého prvního zasedání, a každému státu, který se zasedání zúčastnil.

PŘÍLOHA 1

Předávací formulář podle čl. 12 odst. 2**PROHLÁŠENÍ O DŮVĚRNOSTI A OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ**

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro účely, pro něž byly shromážděny nebo předány. Orgán, který tyto údaje zpracovává, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem svého státu.

Orgány nesmí sdělovat ani potvrzovat údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledají, že by tím mohlo být ohroženo zdraví, bezpečnost nebo svoboda osob podle článku 40.

☐ V souladu s článkem 40 bylo ústředním orgánem přijato rozhodnutí o zákazu sdělování informací.

1. Dožadující ústřední orgán

- a) Adresa
- b) Telefonní číslo
- c) Faxové číslo
- d) E-mail
- e) Číslo jednací

2. Kontaktní osoba v dožadujícím státě

- a) Adresa (pokud se liší)
- b) Telefonní číslo (pokud se liší)
- c) Faxové číslo (pokud se liší)
- d) E-mail (pokud se liší)
- e) Jazyk/jazyky

3. Dožádaný ústřední orgán
Adresa**4. Údaje o navrhovateli**

- a) Příjmení:
- b) Jméno:
- c) Datum narození(dd/mm/rrrr)
nebo
a) Jméno subjektu veřejné správy:

5. Údaje o osobě/osobách, pro kterou/které je výživné požadováno nebo na ně má/mají nárok

- a) ☐ Tato osoba je totožná s navrhovatelem uvedeným v bodě 4
- b) i) Příjmení:
Jméno:
Datum narození: (dd/mm/rrrr)
- ii) Příjmení:
Jméno:
Datum narození: (dd/mm/rrrr)
- iii) Příjmení:
Jméno:
Datum narození: (dd/mm/rrrr)

6. Údaje o povinném⁽¹⁾

- a) ☐ Tato osoba je totožná s navrhovatelem uvedeným v bodě 4

⁽¹⁾ Podle článku 3 úmluvy se „povinným“ rozumí fyzická osoba, která má vyživovací povinnost nebo vůči níž byl uplatněn nárok na výživné.

- b) Příjmení:
- c) Jméno:
- d) Datum narození: (dd/mm/rrrr)

7. Tento předávací formulář se týká návrhu, který se k němu přiloží, podle:

- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. a)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. b)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. c)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. d)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. e)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. f)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. a)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. b)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. c)

8. K návrhu se připojí tyto dokumenty:

a) Pro účely návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. a) a:

v souladu s článkem 25:

- ☐ Úplné znění rozhodnutí (čl. 25 odst. 1 písm. a))
- ☐ Shrnutí nebo výtah z rozhodnutí vyhotovený příslušným orgánem státu původu (čl. 25 odst. 3 písm. b)) (pokud se použije)
- ☐ Dokument uvádějící, že rozhodnutí je vykonatelné ve státě původu, a v případě rozhodnutí správního orgánu dokument uvádějící, že požadavky čl. 19 odst. 3 jsou splněny, pokud tento stát podle článku 57 neuvedl, že rozhodnutí jeho správních orgánů vždy splňují tyto požadavky (čl. 25 odst. 1 písm. b)), nebo použije-li se čl. 25 odst. 3 písm. c)
- ☐ Pokud se odpůrce neúčastnil řízení ve státě původu ani v něm nebyl zastoupen, dokument nebo dokumenty prokazující, že odpůrci bylo řízení řádně oznámeno a že měl odpůrce možnost být slyšen, nebo mu případně bylo řádně oznámeno rozhodnutí a měl možnost proti němu podat opravný prostředek ze skutkových a právních důvodů (čl. 25 odst. 1 písm. c))
- ☐ Případně dokument uvádějící výši nedoplatků a datum, ke kterému byl výpočet proveden (čl. 25 odst. 1 písm. d))
- ☐ Případně dokument obsahující informace nezbytné k provedení odpovídajících výpočtů v rámci rozhodnutí, kterým se stanoví automatická valorizace (čl. 25 odst. 1 písm. e))
- ☐ Případně dokument uvádějící, v jakém rozsahu byla navrhovateli ve státě původu poskytnuta bezplatná právní pomoc (čl. 25 odst. 1 písm. f))

Podle čl. 30 odst. 3:

- ☐ Úplné znění dohody o výživném (čl. 30 odst. 3 písm. a))
- ☐ Dokument uvádějící, že konkrétní dohoda o výživném je vykonatelná jako rozhodnutí ve státě původu (čl. 30 odst. 3 písm. b))
- ☐ Veškeré další dokumenty přiložené k návrhu (v případě potřeby např. dokument pro účely čl. 36 odst. 4):

.....

.....

b) Pro účely návrhu podle čl. 10 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) a odst. 2 písm. a), b) nebo c) následující podpůrné doklady (kromě předávacího formuláře a samotného návrhu) podle čl. 11 odst. 3:

- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. b)

- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. c)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. d)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. e)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. f)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. a)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. b)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. c)

Jméno:(húlkovým písmem)

Datum:(dd/mm/rrrr)

Pověřený zástupce ústředního orgánu

PŘÍLOHA II

Potvrzující formulář podle čl. 12 odst. 3

PROHLÁŠENÍ O DŮVĚRNOSTI A OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Osobní údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy mohou být použity pouze pro ty účely, pro něž byly shromážděny nebo předány. Orgán, který tyto údaje zpracovává, zajistí jejich důvěrnost v souladu s právem svého státu.

Orgány nesmí sdělovat ani potvrzovat údaje shromážděné nebo předané podle této úmluvy, jestliže shledají, že by tím mohlo být ohroženo zdraví, bezpečnost nebo svobodu osob podle článku 40.

☐ V souladu s článkem 40 bylo ústředním orgánem přijato rozhodnutí o zákazu sdělování informací.

1. Dožádaný ústřední orgán

- a) Adresa
- b) Telefonní číslo
- c) Faxové číslo
- d) E-mail

2. Kontaktní osoba v dožádaném státě

- a) Adresa (pokud se liší)
- b) Telefonní číslo (pokud se liší)
- c) Faxové číslo (pokud se liší)
- d) E-mail (pokud se liší)
- e) Jazyk/jazyky

3. Dožadující ústřední orgán

Kontaktní osoba

Adresa

.....

4. Dožádaný ústřední orgán potvrzuje přijetí předávacího formuláře dne (dd/mm/rrrr) od dožadujícího ústředního orgánu (číslo jednací; ze dne: (dd/mm/rrrr)) týkajícího se tohoto návrhu podle:

- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. a)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. b)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. c)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. d)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. e)
- ☐ čl. 10 odst. 1 písm. f)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. a)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. b)
- ☐ čl. 10 odst. 2 písm. c)

Příjmení navrhovatele:

Příjmení osoby/osob, pro kterou/které je výživné požadováno nebo na ně má/mají nárok:

.....

Příjmení povinného:

5. První kroky podniknuté dožadáným ústředním orgánem:

☐ Spis je úplný a posuzuje se

☐ Viz přiložená zpráva o stavu vyřizování návrhu

☐ Bude následovat zpráva o stavu vyřizování návrhu

☐ Uveďte tyto doplňující informace nebo dokumenty:

.....

.....

☐ Dožadáný ústřední orgán odmítá vyřídít tento návrh, protože požadavky této úmluvy zjevně nejsou splněny (čl. 12 odst. 8). Důvody:

☐ jsou uvedeny v přiloženém dokumentu

☐ budou uvedeny v následujícím dokumentu

Dožadáný ústřední orgán žádá dožadující ústřední orgán o oznámení jakékoli změny stavu vyřizování návrhu.

Jméno:(hůlkovým písmem)

Datum:(dd/mm/rrrr)

Pověřený zástupce ústředního orgánu
